DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

1. februar 2001 *

I sag C-66/99,

angående en anmodning, som Finanzgericht Bremen (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

D. Wandel GmbH

mod

Hauptzollamt Bremen,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 75, artikel 201, stk. 1, litra a), og stk. 2, artikel 203, stk. 1, og artikel 204, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1),

* Processprog: tysk.

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (refererende dommer) og F. Macken,

generaladvokat: G. Cosmas

justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— D. Wandel GmbH ved Steuerberater H. Kühle og G. Schemmann

— den finske regering ved H. Rotkirch og T. Pynnä, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved J.C. Schieferer, som befuldmægtiget,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 13. juli 2000 er afgivet mundtlige indlæg af D. Wandel GmbH ved Steuerberater K. Masorsky og M. Zitzmann, af den franske regering ved C. Vasak, som befuldmægtiget, og af Kommissionen ved J.C. Schieferer,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 28. september 2000,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 2. februar 1999, indgået til Domstolen den 25. februar 1999, har Finanzgericht Bremen i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) forelagt fem præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 75, artikel 201, stk. 1, litra a), og stk. 2, artikel 203, stk. 1, og artikel 204, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1, herefter »toldkodeksen«).

2 Spørgsmålene er blevet rejst under en tvist mellem selskabet D. Wandel GmbH (herefter »Wandel«), som er et internationalt selskab, der driver virksomhed med spedition og oplagring, og Hauptzollamt Bremen (herefter »Hauptzollamt«) vedrørende spørgsmålet om, hvornår der er opstået toldskyld ved indførsel.

EF-retsforskrifter

3 Toldkodeksens artikel 4, nr. 20, bestemmer:

»I denne kodeks forstås ved:

[...]

20) frigivelse af en vare: den handling, hvorved toldmyndighederne giver tilladelse til, at der disponeres over en vare til de formål, der er fastsat under den toldprocedure, som varen er indført under.«

4 Toldkodeksens artikel 37 bestemmer:

»1. Varer, der føres ind i Fællesskabets toldområde, er straks ved indførslen undergivet toldtilsyn. De kan underkastes kontrol fra toldmyndighedernes side efter gældende bestemmelser.

2. De forbliver under tilsyn, så længe det er nødvendigt for at fastslå deres toldmæssige status, og for ikke-fællesskabsvarers vedkommende og med forbe-

hold af artikel 82, stk. 1, indtil de enten skifter toldmæssig status eller indføres i frizone eller frilager eller genudføres eller tilintetgøres efter artikel 182.«

5 Ifølge toldkodeksens artikel 40 skal varer, som ankommer til toldstedet eller til ethvert andet af toldmyndighederne anvist eller godkendt sted, frembydes for toldvæsenet af den person, der har ført varerne ind i Fællesskabets toldområde, eller i givet fald af den person, som overtager transporten af varerne, efter at de er blevet indført.

6 Ifølge toldkodeksens artikel 50 har varer, der har været frembudt for toldvæsenet, og som afventer angivelse til toldmæssig bestemmelse eller anvendelse, efter frembydelsen status som varer under midlertidig opbevaring.

7 Toldkodeksens artikel 51 bestemmer:

»1. Varer under midlertidig opbevaring må kun befinde sig på steder, der er godkendt af toldmyndighederne, og på betingelser, som disse fastsætter.

2. Toldmyndighederne kan kræve, at ihændehaveren af varerne stiller sikkerhed for betaling af toldskyld, der måtte opstå i henhold til artikel 203 eller 204.«

8 Kodeksens artikel 52 bestemmer:

»Varer under midlertidig opbevaring må kun underkastes behandlinger, der tjener til varernes bevarelse i uændret stand, uden at præsentationsmåden eller de tekniske egenskaber ændres, jf. dog artikel 42.«

9 Toldkodeksens artikel 62 bestemmer:

»1. Skriftlig angivelse foretages på en formular, der er i overensstemmelse med den med henblik herpå fastlagte officielle model. Angivelsen skal være underskrevet og indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til.

2. Med angivelsen skal følge samtlige dokumenter, som er nødvendige for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til.«

10 Ifølge toldkodeksens artikel 63 antages de angivelser, der opfylder betingelserne i artikel 62, straks af toldmyndighederne, hvis de varer, angivelserne vedrører, frembydes for toldvæsenet.

11 Toldkodeksens artikel 66, stk. 1, bestemmer:

»1. Klarereren kan anmode toldmyndighederne om at erklære en allerede antaget angivelse ugyldig, hvis han fremlægger bevis for, at varen ved en fejltagelse er blevet angivet til den toldprocedure, der svarer til den nævnte angivelse, eller at varens henførsel under den toldprocedure, den er angivet til, som følge af særlige omstændigheder ikke længere er berettiget.

Har toldmyndighederne underrettet klarereren om, at de agter at foretage en undersøgelse af varerne, kan anmodningen om at få angivelsen erklæret ugyldig først godtages, når denne undersøgelse har fundet sted.«

12 Toldkodeksens artikel 67 bestemmer:

»Medmindre der er fastsat andre særlige bestemmelser, er det datoen for toldmyndighedernes antagelse af angivelsen, der lægges til grund for anvendelsen af alle de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til.«

13 Toldkodeksens artikel 68 bestemmer:

»Toldmyndighederne kan til verificering af de angivelser, som de har antaget, foretage:

a) en dokumentkontrol, som omfatter selve angivelsen og de vedlagte dokumenter. De kan i rimeligt omfang kræve, at klarereren fremlægger andre dokumenter, for at de kan verificere, at oplysningerne på angivelsen er rigtige

b) en undersøgelse af varerne, eventuelt ledsaget af en prøveudtagning med henblik på analyse eller dybtgående kontrol.«

14 Toldkodeksens artikel 71 bestemmer:

»1. Resultatet af verifikationen af angivelsen tjener som grundlag for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, varerne henføres under.

2. Er der ikke foretaget verifikation af angivelsen, tjener oplysningerne på angivelsen som grundlag for anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede bestemmelser.«

15 Ifølge toldkodeksens artikel 73, stk. 1, første punktum, skal toldmyndighederne, såfremt betingelserne for henførsel under den pågældende procedure er opfyldt, og der ikke gælder forbud eller begrænsninger for varerne, frigive dem, så snart oplysningerne i angivelsen er blevet verificeret eller godtaget uden verifikation, jf. dog artikel 74.

16 Toldkodeksens artikel 74 bestemmer:

»1. Opstår der toldskyld som følge af, at en toldangivelse antages, frigives de varer, der er omfattet af denne angivelse kun, når denne toldskyld er blevet betalt, eller der er stillet sikkerhed for den. Uden at det i øvrigt berører stk. 2, finder denne bestemmelse dog ikke anvendelse på proceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter.

2. Når toldmyndighederne i henhold til bestemmelserne om den toldprocedure, varerne angives til, forlanger, at der stilles sikkerhed, frigives de nævnte varer først til den pågældende toldprocedure, når den pågældende sikkerhed er stillet.«

17 Toldkodeksens artikel 75, litra a), bestemmer:

»Der træffes alle nødvendige foranstaltninger, herunder konfiskation og salg, med henblik på at få afklaret situationen vedrørende varer,

a) der ikke har kunnet frigives:

— fordi undersøgelsen af disse ikke har kunnet indledes eller fortsættes inden for de af toldmyndighederne fastsatte frister af årsager, der kan tilskrives klarereren

— fordi de dokumenter, der er en betingelse for varernes henførsel under den angivne toldprocedure, ikke er fremlagt

— fordi de importafgifter eller eksportafgifter, der skulle have været betalt, eller for hvilke der skulle have været stillet sikkerhed, inden for de fastsatte frister enten ikke er blevet betalt, eller der ikke er blevet stillet sikkerhed for dem

— fordi de er underlagt forbud eller restriktioner.«

18 Toldkodeksens artikel 79 bestemmer:

»Ved overgang til fri omsætning får ikke-fællesskabsvarer toldmæssig status som fællesskabsvarer.

Overgang til fri omsætning indebærer anvendelse af de handelspolitiske foranstaltninger og opfyldelse af de øvrige formaliteter, der er fastsat med henblik på indførsel af varer, samt anvendelse af de efter lovgivningen skyldige afgifter.«

19 Toldkodeksens artikel 201, stk. 1, litra a), bestemmer:

»Toldskyld ved indførsel opstår, når en importafgiftspligtig vare

a) overgår til fri omsætning.«

20 Toldkodeksens artikel 201, stk. 2, bestemmer:

»Toldskylden opstår på tidspunktet for antagelsen af den pågældende toldangivelse.«

21 Toldkodeksens artikel 202, stk. 1 og 2, bestemmer:

»1. Toldskyld ved indførsel opstår,

a) når en importafgiftspligtig vare føres ind i Fællesskabets toldområde på ikke forskriftsmæssig måde, eller

b) hvis det drejer sig om en importafgiftspligtig vare, der er anbragt i frizone eller frilager, når varen føres ind i en anden del af toldområdet på ikke forskriftsmæssig måde.

Ved anvendelse af denne artikel forstås ved 'indførsel på ikke forskriftsmæssig måde' enhver indførsel i strid med artikel 38 til 41 og med artikel 177, andet led.

2. Toldskylden opstår på det tidspunkt, hvor varen føres ind på ikke forskriftsmæssig måde.«

22 Toldkodeksens artikel 203, stk. 1 og 2, bestemmer:

»1. Toldskyld ved indførsel opstår, når:

— en importafgiftspligtig vare unddrages toldtilsyn.

2. Toldskylden opstår på det tidspunkt, hvor varen unddrages toldtilsynet.«

23 Toldkodeksens artikel 204, stk. 1 og 2, bestemmer:

»1. Toldskyld ved indførsel opstår:

a) når en af de forpligtelser, der opstår ved en importafgiftspligtig vares midlertidige opbevaring eller ved anvendelse af den toldprocedure, som varen er undergivet, misligholdes, eller

b) når en af betingelserne for en vares henførsel under den pågældende toldprocedure eller for indrømmelse af nedsat eller nul-importafgift på grund af dens anvendelse til særlige formål ikke er opfyldt,

i andre end de i artikel 203 omhandlede tilfælde, medmindre det godtgøres, at en sådan misligholdelse ikke har haft reelle følger for det korrekte forløb af den midlertidige opbevaring eller den pågældende toldprocedure.

2. Toldskylden opstår enten på det tidspunkt, hvor den forpligtelse, hvis misligholdelse bevirker, at der opstå toldskyld, ikke længere er opfyldt, eller på det tidspunkt, hvor varen blev henført under den pågældende toldprocedure, hvis det efterfølgende viser sig, at en af betingelserne for henførslen af varen under den pågældende procedure eller indrømmelsen af nedsat eller nul-importafgift på grund dens anvendelse til særlige formål ikke var opfyldt.«

24 Toldkodeksens artikel 233, stk. 1, litra c), første led, bestemmer:

»Med forbehold af gældende bestemmelser om forældelse af toldskyld og om de tilfælde, hvor toldskylden ikke kan inddrives, fordi debitor ad rettens vej er erklæret insolvent, ophører en toldskyld:

...

c) når en vare er angivet til en toldprocedure, der indebærer forpligtelse til at betale afgiften, og

— toldangivelsen herfor er blevet erklæret ugyldig efter artikel 66.«

25 Artikel 218, stk. 1, litra c), i Kommissionens forordning [EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 (EFT L 253, stk. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3254/94 af 19. december 1994 (EFT L 346, stk. 1, herefter »gennemførelsesforordningen«) bestemmer:

»De dokumenter, der skal vedlægges en toldangivelse til overgang til fri omsætning er følgende:

[...]

c) de dokumenter, der kræves for anvendelse af en præferencetoldordning eller enhver anden foranstaltning, hvorved der afviges fra de almindelige regler, der finder anvendelse på de angivne varer.«

26 Gennemførelsesforordningens artikel 865 bestemmer:

»Efter kodeksens artikel 203, stk. 1, anses det, at en vare er blevet unddraget toldtilsyn, når der foretages toldangivelse af varen, enhver anden handling med

samme retsvirkninger samt forelægges et dokument til påtegning hos toldmyndighederne, og dette får til følge, at varen fejlagtigt får status som fællesskabsvare.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

27 Det fremgår af forelæggelseskendelsen, at Wandel den 12. juli 1994 som led i sin bevilling som »godkendt modtager« modtog en sending på 470 kartoner fjernsynschassiser, 24 kartoner platiner og 29 kartoner moduler, som blev indført på Fællesskabets område den 11. juli 1994 under en procedure for ekstern fællesskabsforsendelse.

28 Den 13. juli 1994 fremlagde Wandel den del af forsendelsesanmeldelsen, der skulle tilgå bestemmelsestoldstedet, for det kompetente toldkontor og angav varerne til overgang til fri omsætning på vegne af et andet selskab i Tyskland. Toldkontoret registrerede det forsendelsesdokument, der udgjorde den summariske angivelse. Det accepterede og registrerede erklæringen om overgang til fri omsætning. Samtidig modtog Wandel underretning om, at der den 14. juli 1994 ville blive foretaget en toldundersøgelse af de angivne varer på selskabets oplagringsplads, der blev anvendt til midlertidig opbevaring i henhold til toldkodeksens artikel 51, stk. 1.

29 Da denne undersøgelse imidlertid ikke kunne gennemføres, fordi de angivne varer ikke længere befandt sig i Wandel's varetægt på det tidspunkt, da den tjenestemand, som foretog toldverifikationen, indfandt sig, forsynede Hauptzollamt originalen af dokumentet 0779 med påtegningen »erklæret for ugyldig (toldkodeksens artikel 66, stk. 1) [...]« og antog, at fjernelsen af varerne fra

opbevaringsstedet var en unddragelse af midlertidigt opbevarede ikke-fællesskabsvarer fra toldmyndighedernes tilsyn.

30 Ved afgiftsafgørelse af 2. august 1994 pålagde Hauptzollamt i medfør af toldkodeksens artikel 203 Wandel at betale importafgifter på i alt 78 878,46 DEM. For fjernsynschassiserne anvendte Hauptzollamt toldsatserne for tredjelande under henvisning til, at det alene kunne komme i betragtning at indrømme præferencetold, såfremt de præferenceberettigede varer behørigt var overgået til fri omsætning.

31 Den 11. august 1994 rejste Wandel indsigelse mod afgiftsafgørelsen, hvorved selskabet dog ikke bestred, at der var opstået toldskyld ved indførsel i henhold til toldkodeksens artikel 203, stk. 1 og 3. Selskabet gjorde i første omgang gældende, at Hauptzollamt burde have anvendt præferencetoldsatsen på nul for fjernsynschassiserne, da Hauptzollamt var i besiddelse af de beviser for anvendelse af præferencetold, som var blevet indgivet på formular A sammen med toldangivelsen. Senere anførte Wandel, at da Hauptzollamt havde accepteret erklæringen om overgang til fri omsætning, var der opstået toldskyld i henhold til toldkodeksens artikel 201, hvorfor der ikke længere kunne opstå toldskyld i henhold til kodeksens artikel 203. Der kunne i givet fald alene tænkes at være opstået toldskyld i henhold til toldkodeksens artikel 204, stk. 1. Wandel bestred endvidere, at den anticiperede udtagelse fra opbevaringsstedet kunne have nogen reel betydning for den forskriftsmæssige afvikling af den midlertidige opbevaring.

32 Ved en afgørelse af 3. januar 1995 afviste Hauptzollamt Wandel's klage som ubegrundet. Den anførte til støtte herfor navnlig, at den af Wandel fremlagte toldangivelse var uvirksom, fordi den vedrørte en vare, som ikke var blevet frembudt, at den omstændighed, at toldkontoret i god tro havde antaget toldangivelsen, ikke ændrede herved, at der var opstået toldskyld i henhold til

toldkodeksens artikel 203, stk. 1, og at der alene kunne anvendes en præferencetoldsats ved opståen af toldskyld i henhold til toldkodeksens artikel 201.

33 Da Finanzgericht Bremen, for hvem tvisten blev indbragt, fandt, at dens afgørelse afhang af en fortolkning af fællesskabsbestemmelserne, besluttede den at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 201, stk. 1, litra a), jf. stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) (herefter 'toldkodeksen') fortolkes således, at der allerede opstår toldskyld ved indførsel, når det kompetente toldkontor modtager en toldangivelse, som opfylder kravene i toldkodeksens artikel 62, vedrørende overgangen til fri omsætning af ikke-fællesskabsvarer, der er frembudt for toldmyndighederne, og når antagelsen heraf dokumenteres ved indførelse af en påtegning i toldmyndighedernes register?

2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende:

Skal toldkodeksens artikel 75 fortolkes således, at det toldkontor, som har antaget en sådan toldangivelse, er berettiget til at anse angivelsen for uvirksom eller til at erklære den for uvirksom, uden at der er indgivet nogen ansøgning herom fra klarereren, med den følge, at toldskyld, som er opstået i henhold til toldkodeksens artikel 201, stk. 1, litra a), skal anses for ikke at være opstået eller for at være ophørt i henhold til artikel 233, litra c), første led, når de anmeldte varer ikke er blevet frigivet til klarereren, fordi de inden gennemførelsen af den foreskrevne toldundersøgelse blev fjernet fra det opbevaringssted, hvor undersøgelsen skulle foregå, og fra toldkontorets stedlige kompetenceområde?

3) Såfremt første spørgsmål besvares benægtende eller andet spørgsmål bekræftende:

Skal toldkodeksens artikel 203, stk. 1, fortolkes således, at der foreligger en unddragelse fra toldmyndighedernes tilsyn, når ikke-fællesskabsvarer, som er anmeldt med henblik på overgang til fri omsætning, fjernes fra det foreskrevne opbevarings- og undersøgelsessted og dermed fra det pågældende toldkontors stedlige kompetenceområde, selv om toldkontoret har foreskrevet gennemførelse af en toldundersøgelse?

4) Såfremt tredje spørgsmål besvares benægtende:

Skal toldkodeksens artikel 204, stk. 1, fortolkes således, at en fjernelse uden samtykke af varerne fra opbevaringsstedet 'ikke har haft reelle følger' for den midlertidige opbevaring, når varerne efter fjernelsen på forlangende kunne være blevet frembudt for et andet toldkontor?

5) Er opståen af en toldskyld ved indførsel udelukket

a) efter toldkodeksens artikel 201, stk. 1, litra a), jf. stk. 2, ved toldkontorets blotte modtagelse af toldangivelsen, eller

b) efter artikel 203, stk. 1, eller

c) efter artikel 204,

når den af toldkontoret modtagne toldangivelse var vedlagt oprindelsescertifikater på formular A, som der ikke formelt kunne rejses indsigelse mod, og når der gjaldt en præferencetoldsats på nul for de varer, som var omfattet af angivelsen?«

Første og tredje spørgsmål

34 Med det første og tredje spørgsmål, som behandles under et, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om der opstår toldskyld ved indførsel i henhold til toldkodeksens artikel 201, stk. 1, eller i henhold til artikel 203, stk. 1, såfremt den toldundersøgelse af en vare, som toldmyndighederne har anordnet til efterprøvelse af en accepteret angivelse, ikke har kunnet gennemføres, fordi varen er blevet udtaget af det midlertidige opbevaringssted uden den kompetente toldmyndigheds godkendelse.

35 Herom bemærkes indledningsvis, at en vare under midlertidig opbevaring ifølge toldkodeksens artikel 37, stk. 2, forbliver under tilsyn, navnlig indtil varen skifter toldmæssig status.

36 Det fremgår endvidere af EF-traktatens artikel 10 (efter ændring nu artikel 24 EF), jf. toldkodeksens artikel 74 og artikel 79, stk. 2, at en ikke-fællesskabsvare, der er angivet at overgå til fri omsætning, først får status som fællesskabsvare fra det tidspunkt, hvor de handelspolitiske foranstaltninger er blevet anvendt, eller hvor alle de øvrige formaliteter, der er fastsat med henblik på indførsel af varer, er

opfyldt, og hvor de lovpligtige importafgifter ikke blot er anvendt, men også opkrævet eller stillet sikkerhed for.

37 Fremlæggelsen af en toldangivelse og den umiddelbare accept heraf, jf. toldkodeksens artikel 59, stk. 1, og artikel 63, hører ganske vist uomtvisteligt til disse formaliteter, men disse omfatter tillige iværksættelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i toldkodeksens artikel 68, hvorefter toldmyndighederne til verificering af de angivelser, som de har antaget, bl.a. kan foretage en undersøgelse af varerne, eventuelt ledsaget af en prøveudtagning med henblik på analyse eller indgående kontrol.

38 Da formålet med overgangen til fri omsætning ifølge toldkodeksens artikel 79, stk. 1, er, at ikke-fællesskabsvarer får toldmæssig status som fællesskabsvarer, udgør den frigivelse af varen, som er omhandlet i toldkodeksens artikel 4, nr. 20, en af de formaliteter, som er nødvendige for, at en indført vare behørigt kan overgå til fri omsætning.

39 Det fremgår imidlertid af toldkodeksens artikel 73, stk. 1, sammenholdt med artikel 75, litra a), første led, at det ikke er muligt at frigive varen i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor toldmyndighederne ikke har kunnet foretage en undersøgelse heraf.

40 Varen har derfor ikke kunnet opnå status som fællesskabsvare efter en behørig overgang til fri omsætning.

41 Toldkodeksens artikel 201, stk. 2, bestemmer, som anført af Wandel, den franske regering og Kommissionen, at den toldskyld ved indførsel, som er knyttet til

varens overgang til fri omsætning, opstår på tidspunktet for antagelsen af den pågældende toldangivelse, men denne bestemmelse kan kun anvendes, såfremt den i bestemmelsens stk. 1, litra a), omhandlede handling er fuldbyrdet. Det fremgår imidlertid af sidstnævnte bestemmelse, at den begivenhed, som udløser toldskylden, er den pågældende vares behørige overgang til fri omsætning, altså en ændring af varens status.

42 Når den pågældende vare ikke behørigt er overgået til fri omsætning, som det er tilfældet under tvisten i hovedsagen, er den begivenhed, der ifølge toldkodeksens artikel 201, stk. 1, udløser toldskylden, ikke indtrådt, hvorfor der ikke er opstået nogen toldskyld i medfør heraf.

43 Såfremt man i en situation som den i hovedsagen omhandlede lægger til grund, at tidspunktet for toldskyldens opståen falder sammen med tidspunktet for toldangivelsens antagelse, vil dette dels indebære, at antagelsen af toldangivelsen er den begivenhed, som udløser toldskylden, hvilket vil være i strid med selve ordlyden af toldkodeksens artikel 201, stk. 1, dels medføre, at toldmyndighedernes kompetence efter kodeksens artikel 68 til at efterprøve angivelserne og til at frigive en vare, vil blive berøvet den effektive virkning.

44 Denne fortolkning vil desuden indebære, at der ikke vil kunne opstå nogen toldskyld i henhold til toldkodeksens artikel 203, stk. 1, såfremt en importafgiftspligtig vare unddrages toldmyndighedernes tilsyn efter tidspunktet for toldangivelsens antagelse.

45 I den forbindelse bemærkes imidlertid, at toldmyndighedernes tilsyn fortsætter efter tidspunktet for toldangivelsens antagelse og ifølge toldkodeksens artikel 37, stk. 2, først ophører navnlig på det tidspunkt, hvor ikke-fællesskabsvarerne

skifter status til fællesskabsvarer. Da denne ændring af deres status ikke skyldes toldangivelsens antagelse, må det konstateres, at unddragelsen af en importafgiftspligtig vare fra toldmyndighedernes tilsyn mellem tidspunktet for toldangivelsens antagelse og tidspunktet for varens frigivelse er omfattet af anvendelsesområdet for toldkodeksens artikel 203.

46 Begrebet unddragelse er ikke defineret i fællesskabsbestemmelserne, da gennemførelsesforordningens artikel 865, som generaladvokaten har anført i punkt 87 i forslaget til afgørelse, kun indeholder eksempler på faktiske situationer, der må betegnes som en unddragelse i toldkodeksens artikel 203, stk. 1's forstand.

47 Det fremgår dog af toldkodeksens artikel 37, stk. 1, sammenholdt med artikel 50, artikel 51, stk. 1, og artikel 203, stk. 1, at den sidstnævnte bestemmelses anvendelsesområde går videre end de handlinger, der er nævnt i gennemførelsesforordningens artikel 865, og at begrebet unddragelse må forstås således, at det omfatter enhver handling eller undladelse, som medfører, at toldmyndighederne hindres i, det være sig blot midlertidigt, at få adgang til en vare, der er undergivet toldmyndighedernes tilsyn, og at gennemføre de kontrolforanstaltninger, som er omhandlet i toldkodeksens artikel 37, stk. 1.

48 Det skal tilføjes, at der ikke kræves forsæt til at unddrage en vare toldtilsyn i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i toldkodeksens artikel 203, stk. 1, men alene, at visse objektive betingelser er opfyldt, såsom navnlig at varen ikke fysisk befinder sig på det godkendte opbevaringssted på det tidspunkt, hvor toldmyndighederne vil foretage en undersøgelse heraf.

49 Denne fortolkning bekræftes af ordlyden af toldkodeksens artikel 203, stk. 3, hvoraf fremgår, at det kun har betydning, om der foreligger forsæt, ved

afgrænsningen af debitorerne for den toldskyld, som opstår på grund af varens unddragelse. Den person, der har unddraget varen toldtilsyn, er således ubetinget debitor for toldskylden, mens de personer, der har medvirket til unddragelsen, og de, som har erhvervet eller modtaget den pågældende vare, kun bliver debitor for toldskylden, såfremt de vidste eller med rimelighed burde have vidst, at der forelå en unddragelse i toldkodeksens artikel 203, stk. 1's forstand.

50 Følgelig udgør enhver udtagelse fra det godkendte opbevaringssted af en vare, der er undergivet toldtilsyn, og som ikke er godkendt af den kompetente toldmyndighed, en unddragelse i toldkodeksens artikel 203, stk. 1's forstand, og medfører ifølge denne bestemmelse, at der opstår toldskyld ved indførsel.

51 På grundlag af samtlige foranstående betragtninger må det første og tredje spørgsmål besvares med, at der opstår toldskyld ved indførsel i henhold til toldkodeksens artikel 203, stk. 1, såfremt den toldundersøgelse af en vare, som toldmyndighederne har anordnet til efterprøvelse af en accepteret angivelse, ikke har kunnet gennemføres, fordi varen er blevet udtaget af det midlertidige opbevaringssted uden den kompetente toldmyndigheds godkendelse.

Andet og fjerde spørgsmål

52 Under hensyn til besvarelsen af det første og tredje spørgsmål, er det ufornødent at besvare det andet og fjerde spørgsmål.

Femte spørgsmål

53 Under hensyn til besvarelsen af det første og tredje spørgsmål skal det femte spørgsmål kun besvares, såfremt der opstår toldskyld ved indførsel i henhold til toldkodeksens artikel 203, stk. 1.

54 I så henseende må det konstateres, at det fremgår af toldkodeksens artikel 62, stk. 2, sammenholdt med artikel 201 og gennemførelsesforordningens artikel 218, stk. 1, litra c), at fremlæggelsen af de dokumenter, som er nødvendige for anvendelse af en præferencetoldordning, ikke har nogen virkning for toldskyldens opståen, men alene har til formål at bestemme den gældende toldordning og de lovpligtige afgifter. Således medfører fremlæggelsen af dokumenter, der gør det muligt at anvende en toldpræferencesats på nul, ganske vist, at varen under visse betingelser kan fritages for importtold, men ændrer ikke ved selve spørgsmålet, om der består toldskyld ved indførsel.

55 Det samme gælder så meget mere i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor toldkodeksens artikel 203 finder anvendelse, nemlig i en situation, hvor der opstår toldskyld ved indførsel, uanset om der er fremlagt en erklæring om overgang til fri omsætning, som følge af, at en importafgiftspligtig vare unddrages toldtilsyn og altså som følge af en tilsidesættelse af fællesskabsbestemmelserne.

56 Følgelig har den omstændighed, at der foreligger eller fremlægges et dokument, uanset på hvilket stadium det sker, som på visse betingelser gør det muligt at anvende en præferencetoldordning, således ingen indflydelse på, om der opstår eller består en toldskyld ved indførsel.

57 Det femte spørgsmål må herefter besvares med, at det ikke er udelukket, at der opstår toldskyld ved indførsel i henhold til toldkodeksens artikel 203, stk. 1, når den af toldkontoret modtagne toldangivelse var vedlagt oprindelsescertifikater på formular A, som der ikke formelt kunne rejses indsigelse mod, og når der gjaldt en præferencetoldsats på nul for de varer, som var omfattet af angivelsen.

Sagens omkostninger

58 De udgifter, der er afholdt af den franske og finske regering samt af Kommissionen, der har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af Finanzgericht Bremen ved kendelse af 2. februar 1999, for ret:

1) **Der opstår toldskyld ved indførsel i henhold til artikel 203, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-**

toldkodeks, såfremt den toldundersøgelse af en vare, som toldmyndighederne har anordnet til efterprøvelse af en accepteret angivelse, ikke har kunnet gennemføres, fordi varen er blevet udtaget af det midlertidige opbevaringssted uden den kompetente toldmyndigheds godkendelse.

2) **Det er ikke udelukket, at der opstår toldskyld ved indførsel i henhold til artikel 203, stk. 1, i forordning nr. 2913/92, når den af toldkontoret modtagne toldangivelse var vedlagt oprindelsescertifikater på formular A, som der ikke formelt kunne rejses indsigelse mod, og når der gjaldt en præferencetoldsats på nul for de varer, som var omfattet af angivelsen.**

Gulmann Skouris

Puissochet Schintgen Macken

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 1. februar 2001.

R. Grass

Justitssekretær

C. Gulmann

Formand for Sjette Afdeling